

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr. 13134/3/2016

RAPORT

S-a procedat la întocmirea raportului asupra admisibilității în principiu a recursului formulat de pârâțul Becali George împotriva deciziei civile nr.271A din 19 martie 2018 a Curții de Apel București, Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 28 august 2018 și repartizat completului de filtru CF4.

Prin rezoluția din 30 august 2018, s-a dispus comunicarea cererii de recurs către intimat.

În cauză intimatul a depus **întâmpinare**, prin care a invocat: **excepția netimbrării recursului** pe motiv că recurentul nu a atașat cererii de recurs dovada taxei judiciare de timbru; **excepția lipsei dovezii calității de reprezentant** justificată de lipsa împuternicirii avocațiale, prevederile art. 82 alin. 1, art. 83 alin. 3 și art. 87 alin. 2 C.pr.civ. fiind aplicabile și în recurs; **excepția nulității căii de atac** pentru neîncadrarea criticilor în motivele de recurs prevăzute de art. 488 C.pr.civ.

În cadrul **răspunsului la întâmpinare**, recurentul a combătut punctual apărările intimatului din cadrul întâmpinării.

I. Asupra îndeplinirii condițiilor de formă ale recursului, prevăzute sub sancțiunea nulității, conform art.493 alin.3 Cod procedură civilă, s-au constatat următoarele:

1. *Elementele cererii:*

- cererea de recurs cuprinde numele, domiciliul recurentului, precum și datele de identificare ale reprezentantului convențional al acestuia.
- este indicată hotărârea atacată;
- cererea de recurs este semnată de reprezentantul recurentului.

2. *Asupra cerințelor privind timbrarea:*

Recurentul a depus dovada achitării taxei judiciare de timbru de 100 lei aferentă recursului (chitanța nr. 172649 din 04.09.2018).

3. *Termenul pentru exercitarea recursului:*

Recursul a fost promovat în termenul prevăzut de art. 485 alin. 1 C.pr.civ., întrucât decizia a fost comunicată recurentului la data de 24 mai 2018 (filele 226 și 228 dosar apel), iar recursul a fost exercitat la 19 iunie 2018 prin serviciul poștal (fila 19 dosarul de recurs).

4. *Verificarea motivelor de casare prevăzute de art. 488 Cod procedură civilă:*

Prin cererea de recurs, recurentul a susținut că hotărârea este nelegală din perspectiva interpretării greșite de către instanța de apel a probatoriului administrat în cauză sub aspectul raportului de cauzalitate între afirmațiile pârâtului și prejudiciul suferit de reclamant. Astfel, potrivit declarației martorei, curtea de apel a reținut că reclamantul a suferit daune, fiind afectat datorită expresiilor jignitoare utilizate de pârât, însă depoziția nu poate fi în totalitate obiectivă prin prisma relației apropiate pe care o are martorul cu partea reclamantă.

A mai afirmat partea că între afirmațiile făcute și prejudiciul pretins nu există un raport de cauzalitate. Eventualele prejudicii suferite de reclamant sunt ca urmare a actelor/faptelor unor terțe persoane pentru care pârâtul nu este ținut a răspunde.

De asemenea, și martorul a arătat că au existat alte persoane care au adus jigniri reclamantului atât pe stradă, cât și pe rețelele de socializare. Chiar dacă s-ar admite că recurentul pârât este un formator de opinie pentru anumiți membri ai societății, afirmațiile acestuia nu au instigat publicul la ură sau violență în ceea ce îl privește pe reclamantul Talpan.

Mai mult, așa cum reiese din înscrisurile depuse la dosar, reclamantul a devenit o țintă a unor atacuri mediatice on-line datorate implicării în dosarul privind marca Steaua. Chiar dacă pârâtul nu ar fi făcut vreo declarație publică la adresa reclamantului, este foarte probabil ca, având în vedere acțiunile judiciare ale acestuia, îndreptate împotriva unui club de fotbal agreat de o țară întreagă, să fi existat asemenea replici, atitudini și comportamente pentru care răspunderea nu îi poate fi imputată.

Din considerentele deciziei atacate, sub aspectul cuantificării daunelor, reiese că, prin atitudinea și declarațiile date, pârâtul ar fi determinat terțe persoane la săvârșirea unor fapte, care au condus la prejudicierea reclamantului.

Însă, contextul în care se manifestă libertatea de exprimare are importanță majoră pentru identificarea limitelor permise în exercitarea acestui drept, CEDO acordând o atenție sporită acestui drept, subliniind necesitatea luării în considerare a tuturor împrejurărilor în care au fost făcute afirmațiile.

A mai susținut recurentul că, din probatoriul administrat, reiese că injuriile, amenințările și atacurile altor persoane nu au o legătură directă cu afirmațiile invocate prin cererea de chemare în judecată ca fiind ofensatoare pentru reclamant, acestea privind litigiul având ca obiect marca Steaua, proces destul de mediatizat.

În consecință, nu a fost probată legătura de cauzalitate între prejudiciul invocat de reclamant și afirmațiile săvârșite de pârât.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei atacate cu consecința respingerii acțiunii, ca neîntemeiate.

Nu au fost identificate motive de ordine publică în condițiile art. 489 alin. 3 C.pr.civ.

II. Admisibilitatea în principiu a recursului, conform art. 493 alin. (2) Cod procedură civilă:

1. Istoricul cauzei.

Prin *acțiunea* înregistrată pe rolul Tribunalului București, Secția a V-a civilă, la data de 8.04.2016, reclamantul Talpan Florin Costel a chemat în judecată pe pârâțul Becali George, solicitând instanței ca, prin sentința ce se va pronunța în cauză, să se dispună obligarea acestuia la plata sumei de 1.000.000 euro, cu titlu de despăgubiri pentru daune morale.

Prin sentința civilă nr.1539/19.12.2016, Tribunalul București - Secția V-a civilă a admis, în parte, acțiunea și a obligat pârâțul la plata către reclamant a sumei de 3.000 de euro, reprezentând despăgubiri pentru daune morale.

Împotriva acestei hotărâri au declarat *apel* toate părțile litigiului.

Prin decizia civilă nr.271A din 19 martie 2018, Curtea de Apel București, Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a respins, ca nefondat, apelul pârâțului și a admis apelul reclamantului, schimbând în parte sentința apelată, în sensul că a stabilit cuantumul despăgubirilor la suma de 30.000 euro. A menținut restul dispozițiilor sentinței. A obligat apelantul pârât să plătească apelantului reclamant suma de 50 lei cheltuieli de judecată în apel.

Această din urmă hotărâre a fost atacată cu **recurs** de către pârâțul Becali George.

2. Verificarea legalității căii de atac.

Art. 483 alin. 1 Cod procedură civilă prevede: „*Hotărârile date în apel, cele date, potrivit legii, fără drept de apel, precum și alte hotărâri în cazurile expres prevăzute de lege sunt supuse recursului.*”

În conformitate cu dispozițiile art. XVIII din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată prin O.U.G. nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene prevăzute de Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă: “În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2018 nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art.94 pct. 1 lit. a) - i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, *precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv.*”

Se constată că, în prezenta cauză, fiind vorba despre un litigiu întemeiat pe răspundere civilă delictuală, în care se solicită obligarea pârâtului la plata sumei de 1.000.000 euro, cu titlu de despăgubiri pentru daune morale, echivalentul a 4.460.000 lei la data introducerii cererii de chemare în judecată, 08.04.2016, la cursul de 1 E-4,46 lei, aşadar cu o valoare mai mare de 1.000.000 lei, început după data intrării în vigoare a Legii nr. 2/2013, în temeiul art. XVIII alin. 2 din actul normativ amintit, în opinia raportorului, decizia civilă nr.271A din 19 martie 2018 a Curţii de Apel Bucureşti, Secţia a III-a civilă şi pentru cauze cu minori şi de familie este supusă recursului.

III. Concluzii

În opinia raportorului, recursul este declarat în termen procedural.

În ceea ce priveşte timbrajul cererii de recurs, recurentul a depus dovada achitării taxei judiciare de timbru, iar cu referire la lipsa dovezii calităţii de reprezentant a recurentului, se reţin statuările deciziei nr.485/2015 pronunţată de Curtea Constituţională, prin care a fost admisă excepţia de neconstituţionalitate a art. 13 alin. 2 teza a doua, art. 84 alin.2 şi art. 486 alin. 3 C.pr.civ., cu referire la menţiunile care decurg din obligativitatea formulării şi susţinerii cererii de recurs de către persoanele juridice prin avocat sau consilier juridic. Totodată, în dosarul de recurs a fost făcută şi dovada calităţii de reprezentant a recurentului, conform înscrisului depus la fila 13.

Cu ocazia analizării admisibilităţii în principiu a recursului, completul de filtru urmează a aprecia asupra încadrării criticilor în dispoziţiile art. 488 C.pr.civ., precum şi în ceea ce priveşte excepţiile invocate de intimat prin întâmpinare.

În aplicarea prevederilor art.493 alin. 4 Cod procedură civilă, prezentul raport se va analiza de completul de judecată.

Raportul se va comunica părţilor, care, în termen de 10 zile de la comunicare, pot formula un punct de vedere la acesta.

Întocmit astăzi, 7 iunie 2019

Raportor,
Magistrat asistent Florica Popuţa

